068| Εἴκοσι περίπου αἰῶνες συμπληροῦνται, ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἕν τινι φάτνη τῶν ἀλόγων εἶδε τὸ φῶς τὸ ἄσημον βρέφος τῆς Μαρίας.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/068-εἴκοσι-περίπου-αἰῶνες-συμπληροῦν/

Τὸ Βρέφος τοῦτο ἐπέπρωτο νὰ στεφθῇ ὡς ὁ Βασιλεὺς τῆς Δόξης, ὡς ὁ μεγαλύτερος τῶν Σοφῶν, ὡς ὁ Διδάσκαλος τῆς Ἀληθείας, τῆς Ἀληθείας τῆς ὁποίας τὰ κράσπεδα ἐκράτει εἰς τὰς Χείρας Αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰς μετέπειτα γενεὰς αὐτῶν ἄφηνε μίαν σχισμήν, ἐξ ἧς τὸ Ἐνανθρωπισθὲν Αὐτοῦ Φῶς ἔμελλε νὰ φωτίσῃ τὸ σκότος καὶ τὴν ἀχλύν, τὴν ἐπικαθημένην ἐφ’ ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος καὶ νὰ διανοίξῃ τοὺς ἐσκοτισμένους ὀφθαλμοὺς τῶν θνητῶν πρὸς ἕνα διανοιγόμενον πρὸ αὐτῶν **Νέον Κόσμον, Κόσμον Νέων Ἰδανικῶν καὶ Ἰδεῶν, τὸν Κόσμον τῆς Ἀστειρεύτου Πηγῆς τῆς Ἀληθείας, τὸν Κόσμον τῶν Νέων Ἐπαγγελιῶν, τῆς Ἀγαθότητος, Ἀγάπης, Συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ ἁμαρτωλοῦ κόσμου.**

Αἱ αὐτοκρατορικαῖ ἁλουργίδες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐμπεποτισμέναι διὰ τοὺ αἵματος τῶν δούλων, αἱ μεγαλοπρεπεῖς ἐπιδείξεις τῶν ἁρματοδρομιῶν, αἱ σατραπικαὶ καταδυναστεύσεις τῶν ἐπάρχων καὶ τὰ ὄργια τῶν μεγιστάνων τῆς Ρῶμης δὲν ἠδύναντο ποτὲ ν’ ἀντιληφθῶσιν, ἀλλ’ οὔτε καὶ νὰ ὑποθέσωσιν ὅτι εἰς τινα πολίχνην τῆς Ἰουδαίας κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ’ ἣν τὸ ἄσημον καὶ πτωχὸν βρέφος ἐγεννᾶτο, ὅτι θὰ ἤρχετο ἡμέρα, καθ’ ἣν θὰ περιεβάλλετο τὴν πραγματικὴν ἁλουργίδα **καὶ εἰς τὰς Χείρας Αὐτοῦ θὰ ἐκράτη τὴν Ποιμαντορικὴν Ράβδον ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, ὅστις ἐν τῷ μέλλοντι θὰ προσέβλεπεν Αὐτὸν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ψυχῆς ὡς τὸν μόνον Ἀληθινόν ΘΕΟΝ, ὡς τὸν Ἀληθῆ Ποιμένα, ὡς τὸν Ἀλάνθαστον τῆς Ἀληθείας Ἑρμηνευτήν.**

Καὶ οἱ λόγοι τοῦ ἀνδρωθέντος Ἰησοῦ, τοῦ ἀσήμου καὶ ἀφανοῦς ἐν τῇ κοσμοκρατορικῇ τυραννίᾳ τῆς Ρώμης ἀντηχοῦν μέχρι σήμερον εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων, **ὡς Καιναὶ Διδαχαὶ, ὡς Ρήματα Καινά, ὡς Διδασκαλίαι Νέαι,** ἂν καὶ εἴκοσι αἰῶνες ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρῆλθον καὶ ἂν ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀνθρωπότης ἐσημείωσε τοσαύτην τεραστίαν ἐξέλιξιν ἐν ταῖς τέχναις καὶ ἐπιστήμαις, ἐν τῇ παιδείᾳ καὶ πνευματικῇ ἀναπτύξει.

Ἀπὸ τὰς ἐσχατιὰς τοῦ σήμερον πεπολιτισμένου κόσμου τῆς ἀνθρωπότητος μέχρι τῶν μεγάλων ἑστιῶν τῆς σοφίας καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως ἀνέρχεται μία ἐνδόμυχος σκέψις, ἥτις περιβάλλει τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ ἡ ἐνδόμυχος αὕτη σκέψις εἶναι ἡ ἀναπόλησις τῆς χαρμοσύνου ἡμέρας, ἥτις μὲ τὰς πρώτας ἡλιακὰς ἀκτῖνας **ἐχαιρέτιζε** τὴν Γέννησιν τοῦ Θείου Βρέφους, τοῦ Βρέφους, τὸ ὁποῖον ἔμελλε διὰ τῆς Γεννήσεώς Του καὶ τοῦ μαρτυρικοῦ Του Θανάτου **νὰ ἐκπλύνῃ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου καὶ διὰ τῶν Χειλέων Αὐτοῦ νὰ ἀκουσθῇ ἡ καινοφανὴς Ἀλήθεια, ἡ Ἀλήθεια τῆς Συναδελφώσεως καὶ Ἀγάπης τοῦ κόσμου καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Ὑπεργείου Κόσμου,** ὅστις ὑπεράνω τῶν παθῶν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἐπεφύλασσεν εἰς τὸν ἄνθρωπον μίαν Βασιλείαν ὑπερτέραν τῆς ἐγκοσμίου, ἕνα Θρόνον καὶ μίαν ἀλουργίδα, στηριζόμενον οὐχὶ ἐπὶ τῆς δουλοφρόνου ὑπακοῆς χιλιάδων καὶ μυριάδων ὑπηκόων, ἀλλὰ ἐπὶ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως, ἐπὶ τῆς ψυχικῆς καθάρσεως ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἐναποθέσωσιν ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, ταῖς ἐξαγνισθείσαις, τὸν Θρόνον τοῦτον τῆς Ἀθανάτου Ἐπαγγελίας καὶ νὰ περιβληθῶσι τὴν ἀλουργίδα τοῦ ἐξανθρωπισθέντος, τῆς ὁποίας αἱ παρυφαὶ κοσμοῦνται οὐχὶ ὑπὸ ἀδαμάντων καὶ πολυτίμων λίθων, **ἀλλὰ ὑπὸ τῆς λάμψεως τοῦ Φωτὸς τῆς Γνώσεως καὶ τῆς Ἀληθείας.**

Ὁ Ἰησοῦς διδάξας τῷ κόσμῳ τὴν Ἀλήθειαν καὶ καθορίζων αὐτὴν δι' Ἑαυτοῦ εἶπεν ἐν ταῖς διδαχαῖς Αὐτοῦ: **«Ἐγὼ Εἰμι τὸ Φῶς καὶ ἡ Ἀλήθεια».** Ἆρα γε τίς μέχρι σήμερον, μετὰ παρέλευσιν εἴκοσι αἰώνων, δύναται ν' ἀντιληφθῇ τὴν Ἀλήθειαν, τὴν ἀποτυπωμένην ἐν τοῖς ἀνωτέρω λόγοις; Τίς δύναται νὰ διακρίνῃ διὰ μέσου αὐτῶν τὴν συναφθεῖσαν **Διαθήκην μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, Οὐρανοῦ καὶ γῆς** καὶ ἣν διὰ τῶν λόγων τοῦ Θείου Ἰησοῦ ἐπεφύλασσεν εἰς τὰς μελλούσας γενεάς;

«Ἐγὼ Εἰμι τὸ Φῶς». Τὸ φῶς τοῦ ὑλικοῦ κόσμου ὁ ἥλιος, ἡ πηγὴ ἐκ τῆς ὁποίας τὸ πλανητικὸν αὐτοῦ σύστημα λαμβάνει τὸ φῶς καί **ὁ Ἰησοῦς τὸ Φῶς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἐξ Οὗ καὶ ὁ ἄνθρωπος δύναται νά λάβῃ τὸ Πνευματικὸν Φῶς,** εἶναι αἱ δύο πηγαί, ἐξ ὧν πᾶς τις δύναται ν' ἀρυσθῇ καὶ ἱκανοποιήσῃ τὸ πνευματικὸν καὶ ὑλικόν του σῶμα.

Τὸ Φῶς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ Ὑπάτῳ Πνευματικῇ Βασιλείᾳ διὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως τὸ φῶς τοῦ ὑλικοῦ κόσμου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἡλιακῆς σφαίρας. **Τὸ Πνευματικὸν Φῶς τοῦτο δύναται πᾶς ἄνθρωπος ν' ἀντλήσῃ, ὁπόταν στρέψῃ τὴν διάνοιαν αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἑστίαν, τὴν διαχέουσαν αὐτὸ καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον.** Ὅταν δὲ κατορθώσῃ ὁ ἄνθρωπος νὰ διανοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ προσλάβῃ τὸ Φῶς τοῦτο, ἡ Ἀλήθεια, ἡ ἐν αὐτῷ περιεχομένη, θ' ἀποκαλύπτεται αὐτῷ, ἀναλόγως τῶν ἀκτίνων τὰς ὁποίας θὰ προσδέχεται ἐν αὐτῷ.

Θέσατε ἐν ταῖς σκέψεσιν ὑμῶν τὸν Ἥλιον τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν θέλουσι διανοιχθῇ καὶ ὠφθῇ τὴν Ἀλήθειαν. Διότι ἡ Ἀλήθεια εἶναι τὸ Φῶς, τὸ ἐν τῷ

Ἰησοῦ ἐνυπάρχον, τὸ ἐν τῷ Θεῷ ἐγκρυπτόμενον καὶ δι’ Αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς ἐνανθρωπίσεως Αὐτοῦ τῷ κόσμῳ ἀποκαλυπτόμενον, ἵνα ἐν τέλει διὰ τῆς ἀναγωγῆς καὶ ἀνελίξεως καὶ πραγματικῆς πνευματικῆς τελειοποιήσεως τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐν τῇ βαθμιαίᾳ καὶ μονομερῇ αὐτῶν καὶ ἑνὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἐξελίξει θέλει ἅπασα ἡ γῆ γνωρίσει τὴν Ἀλήθειαν καὶ περιβληθῇ τὴν ἀλουργίδα **τῆς Βασιλείας τοῦ Πνευματικοῦ Ἀνθρώπου καὶ καταστῶσιν ἅπαντες φορεῖς τοῦ Πνευματικοῦ Ἡλιακοῦ Φωτὸς ἐν τῷ Βασιλείῳ τῶν Ὑπάτων Ἀρχῶν,** τῶν διαφυλασσόντων ἑνὶ ἑκάστῳ τὸν Θρόνον ἐκεῖνον, ὃν ἕκαστος μεθ’ ἑαυτοῦ φέρων καὶ ἀγνοῶν **ἀγνοεῖ** καὶ οὐδόλως **κατανοεῖ** τὴν Ἀλήθειαν, τὴν ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ διδαχθεῖσαν, ὅπως ἀδυνατεῖ νὰ ἴδῃ καὶ τὸ Φῶς, τὸ μὴ παῦσαν, ἀλλ’ ἐσσαεῖ διαφωτίζον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

26/12/1930